

عنوان مقاله:

علل اختلال اضطراب جدایی و راههای درمانی جدایی

محل انتشار:

نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

آزاده غیائی مقدم - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد واحد علوم تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

ترس یا اضطراب بیش از اندازه در مورد دوری از خانه و یا جدایی از موقعیت یا فردی که شخص به آن دلبستگی دارد، از ویژگی های اصلی اختلال اضطراب جدایی است. این اختلال در کودکان و بزرگسالان مشاهده و باعث مختل کردن زندگی روزمره آنها می شود. اضطراب اگر به مقدار کم وجود داشته باشد اثرات سازنده ای دارد و بعنوان محرکی برای خلاقیت، حل مساله و فعالیت مفید می باشد ولی اگر اضطراب شدت یابد باعث از کارافتادگی فرد شده، او را بیقرار و ناراحت می کند. اضطراب جدایی در بزرگسالان، به عنوان نوعی از اختلالات روانی، فرد به علت فاصله گرفتن و جدا افتادن از موضوعاتی که وابستگی عاطفی بسیار زیادی به آنها دارد، دچار اضطراب و نگرانی شدید می شود. مسائل و موضوعاتی که فرد با آنها علاقه عاطفی دارد، خواهران، برادران، فرزندان، مادر بزرگ، پدر بزرگ، مادر و پدر را در بر می گیرد اضطراب جدایی بخشی طبیعی از فرایند رشد و نمو است و معمولا نشاندهنده پیشرفت سالم در بلوغ شناختی کودک است و نباید یک مشکل رفتاری تلقی شود. اضطراب جدایی عموماً در نوزادان دوازده تا هجده ماه اتفاق می افتد و این امر طبیعی در نوزادان است و در حدود ۲ سالگی ناپدید می شود ولی اختلال اضطراب جدایی یک اختلال روانی به حساب می آید و نیاز به روان درمانی دارد. این اختلال عموماً در سال های پیش دبستانی اتفاق می افتد. تفاوت اصلی اضطراب جدایی طبیعی و اختلال اضطراب جدایی، به شدت ترسهای کودک و اینکه آیا این ترسها مانع از انجام فعالیت های عادی او می شوند یا نه بازمی گردد. بچه هایی که به اختلال اضطراب جدایی دچارند، حتی ممکن است از فکر جدا شدن از پدر یا مادرشان مضطرب شوند. ممکن است که آنها برای اجتناب از مدرسه رفتن یا بازی با دوستانشان بگویند که مریض هستند. وقتی این نشانه ها به اندازهی کافی شدید شدند، می توانند به اختلال تبدیل شوند

کلمات کلیدی:

اضطراب جدایی، اختلال، درمان، علل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1838981>

